

Beskæftigelsesministerens besvarelse af spørgsmål nr. 92 af 1. marts 2006 fra Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg (Alm. del – bilag 161).

Spørgsmål nr. 92:

Ministeren bedes kommentere materiale fra Landsforeningen af Fleks- og Skånejobbere udleveret under deres foretræde for udvalget den 1. marts 2006 vedrørende justering af fleksjobordningen, jf. alm. del - bilag 161.

Marts 2006

Vores sag

06-022-70/104-0007

06-159-0034

Svar:

Materialet indeholder en række kommentarer til den aftale, regeringen har indgået med aftalepartierne bag førtidspensionsreformen om justering af fleksjobordningen. Endvidere har Landsforeningen af Fleks- og Skånejobbere (LAFS) fremsat ønsker til spørgsmål, der foreslås inddraget i det videre arbejde.

Indledningsvis bemærkes, at jeg har noteret mig, at de punkter i aftalen, der vedrører ret til mentor, ret og pligt til individuelt kontaktføreløb og ret til fleksjobbevis imødekommer Landsforeningens ønsker.

Ad aftalens pkt. 2. Visitationen i kommunen skal være bedre

Ad a. LAFS ser det som et problem, at personer, der har mulighed for at blive arbejdsfastholdt, skal i virksomhedspraktik på en anden virksomhed, med det resultat, at de mister tilknytningen til hidtidig arbejdsplads og dermed muligheden for arbejdsfastholdelse. LAFS mener, at der bør foretages en konkret vurdering i hvert enkelt tilfælde, således at personer, der har mulighed for at blive arbejdsfastholdt, ikke visiteres til ledighedsydelse.

Hovedformålet med aftalen er at sikre, at fleksjobordningen bruges i overensstemmelse med sit formål. Det betyder, at personer, der har mulighed for at få et arbejde på normale vilkår, ikke skal visiteres til fleksjob, og at de personer, der visiteres, har en væsentlig og varig nedsat arbejdsevne.

I forbindelse med førtidspensionsreformen blev det præciseret, at det skal konstateres, at arbejdsevnen er varigt nedsat, før der kan visiteres til fleksjob. Muligheden for revalidering, arbejdsprøvning, eventuelt forsøg på omplacering m.v. til udstøttet beskæftigelse skal derfor være afprøvet. Det skal herunder være godtgjort, at muligheden for ansættelse efter de sociale kapitler har været undersøgt. Undtaget herfra er alene tilfælde, hvor det er åbenbart formålsløst at gennemføre arbejdsprøvning m.v. forud for visitationen til fleksjob.

Der skal således fokuseres på personens muligheder for aktuelt eller i fremtiden at blive i stand til at udføre beskæftigelse på normale vilkår. Det afgørende er, hvad personen kan eller kan bringes i stand til at klare i forhold til enhver form for arbejde. Der skal derfor ses bredt på nuværende og fremtidige beskæftigelsesmuligheder og ikke alene på eventuelle tidligere erhverv eller på personens ønsker til et bestemt erhverv.

En praksisundersøgelse i Ankestyrelsen om fleksjob har vist, at i næsten halvdelen af de undersøgte sager har kommunerne tilkendt fleksjob på et utilstrækkeligt grundlag. Undersøgelsen viser, at der særligt er problemer i behandlingen af sager, hvor personer tildeles fleksjob i hidtidig stilling.

Der har derfor vist sig et behov for at sikre et bedre dokumentationsgrundlag i afgørelserne.

Med den indgåede forligsaftale på fleksjobområdet skærpes den enkelte kommunes fokus på, at der skal være dokumentation for kommunens afgørelser i fleksjobsagerne. Den kommunale revision foretager kontrol med dokumentationsgrundlaget, og hvis det ikke foreligger, sanktioneres den pågældende kommune.

Det er i øvrigt vigtigt at påpege, at det ikke er et krav, at arbejdsprøvningen skal foregå i en anden virksomhed. Det afgørende er, at der er tilvejebragt det nødvendige grundlag for afgørelsen. Det kan fx også ske ved at arbejdsprøve personen i andre arbejdsopgaver i den hidtidige virksomhed.

Ad b. LAFS mener, at dokumentationskravene til kommunen kan betyde, at personer, der har været på ledighedsydelse i 12 måneder, bliver presset urimeligt hårdt i relation til virksomhedspraktik, kurser etc. uden hensyntagen til den begrænsede arbejdsevne. LAFS er endvidere bekymret for at det betyder et stop for ledighedsydelsen, hvis kommunen mister refusionen.

Baggrunden for at skærpe kravene til kommunernes dokumentation er også at sikre, at kommunerne i forbindelse med revurderingen begrundet hvorfor en specifik iværksættelse af tilbud for den enkelte, er det rigtige at gøre i den pågældende situation.

De skærpede krav i aftalen retter sig således mod kommunen, der i tilfælde af manglende dokumentation ikke vil kunne få refusion for udgifterne til fx ledighedsydelse. Det betyder således ikke, at ledighedsydelsen bliver stoppet.

Ad aftalens pkt. 3. Ledigheden for fleksjobvisiterede skal ned

Ad b. LAFS mener at det er et problem, at personer på ledighedsydelse, der bliver sygemeldt, fortsætter på ledighedsydelse. De burde i stedet modtage sygedagpenge og opfølgning efter reglerne inden for sygedagpenge. LAFS anfører endvidere, at sygeperioder for ledighedsydelsesmodtagere bør tælle som "døde perioder"

Jeg er uenig i, at det er et problem, at sygemeldte på ledighedsydelse fortsætter på ledighedsydelse. Det afgørende må være, at de sygemeldte har et forsørgelsesgrundlag, og at kommunen i øvrigt følger op på den sygemeldtes si-

tuation. Jeg kan oplyse, at formålet med at fremrykke tidspunktet for kommunens opfølgning er at få bragt ledigheden for de fleksjobvisiterede ned.

Ved revurderingen skal der tages stilling til, om den pågældende fortsat står til rådighed for et fleksjob, eller om der skal påbegyndes en social pensions-sag.

Der er således tale om et initiativ, der skal hjælpe ledighedsydelsesmodtageren med at komme videre. Det er min opfattelse, at det ikke vil være til gavn for den ledige at udskyde perioden, inden der skal foretages en revurdering med eventuelle sygeperioder.

Ad d. LAFS foreslår, at retten til 6 ugers selvvalgt uddannelse udmøntes således, at retten omregnes til timer, som anvendes efter ønske og afpasset den enkeltes arbejdsevne samt uden tab af tilskud/taxametertilskud i forhold til heldagskursisterne.

Det er min opfattelse, at retten til selvvalgt uddannelse bør følge de regler, der i øvrigt gælder for disse uddannelser.

Ad e. LAFS påpeger, at udeblivelse som følge af sygdom eller andre sociale forhold ikke bør sanktioneres så hårdt, som der lægges op til.

Det er intentionen, at de sanktionsregler, der skal udmønte aftalen på dette område, kun skal omfatte de situationer, hvor der ikke foreligger en gyldig grund til udeblivelsen. I det omfang sygdom eller sociale forhold er en gyldig grund til at udeblive, vil det ikke medføre sanktioner.

Ad f. LAFS påpeger, at landsforeningen ofte kontaktes af personer, som visiteres til et fleksjob, som de ikke kan bestride, men som de er tvunget til at tage imod, da de ellers mister retten til ledighedsydelse.

Som nævnt vil aftalen bidrage til, at grundlaget og dokumentationen for kommunernes visitation til fleksjob bliver bedre. Jeg forventer, at det vil medvirke til at forbedre kvaliteten af visitationen i sager om fleksjob.

Der kan naturligvis være tilfælde, hvor borgeren finder, at tilbuddet ikke er rimeligt, men i disse tilfælde kan personen indbringe kommunens afgørelse for det sociale nævn.

Ad g. LAFS peger på, at aftalen om kommunens tab af refusion kan medføre, at kommunen lægger et stort pres på den visiterede for at få vedkommende i fleksjob. LAFS ønsker endvidere oplyst, hvilket forsørgelsesgrundlag den visiterede har, hvis ledighedsydelsen falder bort.

Forligskredsen har ønsket at fremme en udvikling, der giver kommunen incitament til at finde fleksjob. Det er vigtigt, at de fleksjobvisiterede ikke kommer længere væk fra arbejdsmarkedet, mens de venter på et fleksjob. Initiativet om tab af refusion skal derfor øge kommunens incitament til at finde fleksjob til de ledige. Sammen med de øvrige initiativer, som fx uddannelses- og mentorordning, skal det støtte de visiteredes muligheder for at komme i job.

Såfremt en person mister retten til ledighedsydelse, fx fordi vedkommende ikke længere er berettiget til fleksjob, skal kommunen vurdere, om der fx skal ydes kontanthjælp eller påbegyndes sag om social pension.

Ad h. LAFS er bekymret over betydningen af SM-afgørelsen A-42-05, hvor en ansat i fleksjob opsiges sit job for at flytte til et andet amt og derefter bliver nægtet ledighedsydelse på grund af selvforskyldt ledighed.

Det er rigtigt, at der skal ske en fornyet visitation til fleksjob, når en fleksjobvisiteret er nødt til at sige sit fleksjob op på grund af flytning til en ny kommune.

Det er imidlertid sådan, at hvis den fleksjobvisiterede i god tid inden flytning tager kontakt til tilflytningskommunen, behøver det ikke at betyde ændringer i retten til ledighedsydelse. Omvendt vil manglende kontakt til kommunen eller mangelfulde oplysninger kunne betyde, at retten til ledighedsydelse mistes.

Det er med forliget aftalt, at det skal understreges over for kommunerne, at de aktivt skal medvirke til en smidig overdragelse i sager, hvor en fleksjobvisiteret eller modtager af ledighedsydelse flytter fra en kommune til en anden.

En opsigelse af et fleksjob i forbindelse med en flytning kan i øvrigt ikke automatisk sidestilles med selvforskyldt ledighed. Det er kommunen, der skal vurdere, om opsigelsen på grund af flytning kan betragtes som selvforskyldt.

LAFS peger på, at sanktionen for personer i ordinær ansættelse, der opsiges et job i forbindelse med flytning, kun er 3 ugers karantæne.

Det er korrekt, at der ikke er ens regler på området.

Jeg vil gentage, at en opsigelse af et fleksjob i forbindelse med flytning ikke automatisk sidestilles med selvforskyldt ledighed. Samtidig skal det igen fremhæves, at det med forliget er aftalt, at det skal understreges over for kommunerne, at de aktivt skal medvirke til en smidig overdragelse af sager i forbindelse med flytning.